

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

МИШЉЕЊЕ

Датум усвајања: 9. јун 2012. године

Предмети бр. 09/08 Олга ЛАЈОВИЋ; 41/08 Драгиша ЂУРАШКОВИЋ; 122/09 М. С; 157/09 Радивоје РАДИСАВЉЕВИЋ; 184/09 Оливера ЧУПИЋ; 192/09 Богољуб ШМИГИЋ; 193/09 Милијана ВУКСАНОВИЋ; 202/09 Милорад ПЕЈЧИНОВИЋ; 204/09 Милан ПЕТРОВИЋ; 337/09 Винка ПОПОВИЋ; 347/09 Предраг МИРИЋ; 348/09 Зоран ЉУШИЋ; 66/10 Слободан ПИЛИШЕР

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 9. јуна 2012. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменуте жалбе, уложене сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, доноси следеће закључке и препоруке:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба гђе Олге Лајовић (предмет бр. 09/08) уложена је 5. маја 2008. године и уписана је истог дана. Жалба г. Драгише Ђурашковића (предмет бр. 41/08) уложена је 11. септембра 2008. и уписана је 20. октобра 2008. Жалба М. С. (предмет бр. 122/09) уложена је 23. априла 2009. и уписана је 30. априла 2009; жалба г. Радивоја Радисављевића (предмет бр. 157/09) уложена је 10. априла 2009. и уписана је 30. априла 2009; жалба гђе Оливере Чупић (предмет бр. 184/09) уложена је и уписана 30. априла 2009; жалба г. Богољуба Шмигића (предмет бр. 192/09) уложена је 9. априла 2009. и уписана је 30. априла 2009; жалба гђе Милијане Вуксановић (предмет бр. 193/09) уложена је 14. априла 2009. и уписана је 30. априла 2009;

жалбе г. Милорада Пејчиновића (предмет бр. 202/09) и г. Милана Петровића (предмет бр. 204/09) уложене су 8. априла 2009. и уписане су 30. априла 2009; жалба гђе Винке Поповић (предмет бр. 337/09) уложена 10. априла 2009. и уписана је 14. децембра 2009; жалба г. Предрага Мирића (предмет бр. 347/09) уложена је и уписана 15. децембра 2009; жалба г. Зорана Љушића (предмет бр. 348/09) уложена је 23. априла 2009. и уписана је 30. априла 2009 и жалба г. Слободана Пилишера (предмет бр. 66/10) уложена је 1. априла 2010. и уписана је 14. априла 2010. године.

2. Жалилац г Пилишер преминуо је марта 2012. године. Дана 4. априла 2012, гђа Снежана Пилишер, његова удовица, обавестила је Комисију о својој намери да настави са поступком жалбе. Из практичних разлога, Комисија ће наставити да именује г. Слободана Пилишера као жалиоца, иако то својство сада припада гђи Снежани Пилишер.
3. Одлуком од 19. фебруара 2012. године, Комисија је прогласила жалбу у случају гђе Олге Лајовић (предмет бр. 09/08) делимично прихватљивом.
4. Дана 27. марта 2012. године, Специјални представник Генералног секретара (СПГС) поднео је примедбе УНМИК-а на меритум те жалбе.
5. Одлуком од 16. марта 2012. године, Комисија је прогласила жалбу у случају г. Драгише Ђурашковића (предмет бр. 41/08) делимично прихватљивом.
6. Дана 3. маја 2012. године, СПГС је доставио примедбе УНМИК-а на меритум те жалбе.
7. Дана 5. априла 2012. године, Комисија је спојила све остале жалбе (наведене у § 1, горе у тексту) и прогласила их делимично прихватљивим. Дана 9. маја 2012. године, СПГС је доставио примедбе УНМИК-а на меритум ових жалби.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

8. Сви жалиоци су бивши становници Косова, са тренутним пребивалиштем на територији уже Србије, осим г. Пејчиновића и г. Петровића, који и даље живе на Косову и г. Драгише Ђурашковића, који живи у Црној Гори. Сви жалиоци су били власници некретнина на Косову. Тамо су живели до 1999. године, када су, изузев г. Пејчиновића и г. Петровића, напустили Косово. Касније су сви сазнали да је њихова имовина оштећена или уништена у другој половини 1999. године.
9. Жалиоци М. С, г. Пејчиновић, г. Мирић и г. Петровић поднели су надлежним општинским судовима захтеве у којима траже надокнаду штете нанете њиховој имовини, а који су управљени против УНМИК-а, КФОР-а, Привремених институција самоуправе на Косову (ПИС) и релевантних општина. Остали жалиоци су своје захтеве управили само против релевантних општина и ПИС-а. Сви захтеви су били уложени 2004. године.
10. Током 2004. године, судовима на Косову је поднето око 17.000 захтева за надокнаду штете, већином од стране косовских Срба који су 1999. године напустили своје домове на Косову због непријатељске агресије, и чија је имовина касније била оштећена или уништена. У погледу испуњавања законског рока од пет година за подношење грађанских захтева за одштету, ови подносиоци захтева поднели су своје захтеве отприлике у исто време 2004. године. Захтеви су били управљени против УНМИК-а, КФОР-а, ПИС-а и релевантне општине, у одређеним

комбинацијама, (видети случај *Милогорић и остали*, предмети бр. 38/08, 58/08, 61/08, 63/08 и 69/08, мишљење Саветодавне комисије за људска права (ХРАП) од 24. марта 2010, при § 1; за правну основу по којој су подносиоци захтева засновали свој захтев видети исто мишљење, при § 5).

11. У вези са овим предметима, директор Одељења правде (ОП) при УНМИК-у је 26. августа 2004. године послао писмо председницима свих општинских и окружних судова, и председнику Врховног суда Косова, у коме помиње да је поднето „преко 14.000“ таквих захтева. Указао је на „проблеме које ће судови имати због тако великог прилива захтева“ и замолио је да „се не заказују [такви] предмети док не будемо заједно одлучили како најбоље да их решимо“ (за пуни текст писма видети мишљење о предмету *Милогорић и остали*, наведеном горе у § 10, под § 6).
12. ОП је 15. новембра 2005. године упутио обавештење судовима да почну рад на захтевима у вези са штетом коју су нанела идентификована физичка лица, као и у вези са штетом учињеном након октобра 2000. године, имајући у виду да „препреке ефикасном решавању ових случајева“ више нису постојале. Захтеви који се тичу догађаја пре октобра 2000. године нису обухваћени овим писмом.
13. Дана 28. септембра 2008. године, директор ОП-а упутио је савет судовима да би случајеве који нису били заказани по захтеву од 26. августа 2004. године требало сада да обраде.
14. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову.
15. До краја 2008. године, судови нису контактирали жалиоце нити су заказана саслушања.
16. Околности појединих предмета у разматрању приказане су у прилогу овог мишљења.

III. ЖАЛБЕ

17. Утолико што су жалбе проглашене прихватљивим, жалиоци заправо тврде да су поступци који се тичу њихових захтева за одштету уништене имовине обустављени те им је онемогућено да добију разрешење својих захтева, чиме је прекршено њихово право приступа суду према члану 6 § 1 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП). Они се такође жале на то што, услед обустављања, поступци нису решени у догледно време, чиме је дошло до кршења члана 6 § 1 ЕКЉП. Коначно, они тврде да је из истог разлога њихово право на ефикасан правни лек сходно члану 13 ЕКЉП такође нарушено.

IV. СПАЈАЊЕ ЖАЛБИ

18. Комисија одлучује да, сходно правилу 20 свог Пословника, споји жалбе по предметима гђе Олге Лајовић (предмет бр. 09/08) и г. Драгише Ђурашковића

(предмет бр. 41/08) са осталим жалбама које су претходно већ спојене по предметима М. С. и осталих (предмети бр. 122/09 и остали).

V. ПРАВО

Наводна кршења члана 6 § 1 ЕКЉП

19. Комисија запажа да се у предметима жалилаца постављају питања које су у суштини други жалиоци већ поднели Комисији. Комисија подсећа да је, на пример, у спојеним предметима *Милогорић и остали* (наведеним у § 10 изнад), размотрила жалбе петоро жалилаца који су такође били власници некретнина на Косову. Године 1999, у страху од непријатељске агресије, они су такође напустили своје домове на Косову. Њихова имовина је оштећена или уништена током друге половине 1999. године, након доласка УНМИК-а и КФОР-а на Косово. Ови жалиоци су такође поднели жалбе 2004. године надлежним општинским судовима против УНМИК-а, КФОР-а, ПИС-а и релевантних општина, тражећи одштету за штету нанету њиховој имовини. Судови их нису контактирали и никаква саслушања нису заказана, услед горенаведене интервенције ОП-а, којом су од августа 2004. до септембра 2008. године заустављени судски поступци.
20. У свом одговору на ове предмете СПГС је доставио детаљне аргументе, засноване на судској пракси Европског суда за људска права (ЕСЉП). Између осталог, СПГС тврди да се захтев УНМИК-а за обуставом поступака мора сматрати као легитимни циљ и да је, у условима послератног Косова и његовог судског система који се развија, привремена обустава била једини начин да се УНМИК бави јединственом ситуацијом са којом се суочио судски систем на Косову, а који је узрокован приливом захтева за надокнаду штете. СПГС такође тврди да је постојала разумна пропорционалност између ангажованих средстава и циља коме се тежило, зато што је пронађена праведна равнотежа између захтева од општег друштвеног интереса и захтева о заштити основних права појединца. Према СПГС-у, разумност дужине поступка треба проценити у светлу одређених околности предмета, а ЕСЉП нарочито примењује три критеријума: понашање судских власти, сложеност предмета и понашање подносиоца жалбе. Само одлагања која се приписују Држави узрокују кршење захтева о разумном времену. СПГС детаљно анализира примену три горе наведена критеријума у контексту Косова и како се они односе на жалиоце.
21. Што се тиче понашања жалилаца, СПГС тврди да већина њих није представила било какве доказе који би показали да су се они на било који начин интересовали за напредак својих предмета или се жалили да њихови предмети нису напредовали и да треба да напредују било унутар локалних судова на Косову или ОП-а или неког другог тела УНМИК-а или ПИС-а, укључујући и канцеларије за везу са судом. Нити су се жалиоци жалили ЕУЛЕКС-у након његовог ангажовања на Косову у децембру 2008. године. СПГС такође тврди да неки од жалилаца нису показали да су предузели било какве кораке да поврате своју имовину након одлука Комисије за стамбене и имовинске захтеве (КСИЗ) донетих између јуна 2003. и октобра 2008. године.
22. Комисија подсећа да је већ узела у разматрање и одбацила све ове аргументе у случају *Милогорић и остали* (наведених у § 10 изнад) и у случају *Бериша и остали* (ХРАП, предмети бр. 27/08 и остали, мишљење од 23. фебруара 2011. године, § 24) и *Лалић и остали* (ХРАП, предмети бр. 30/08 и остали, мишљење од 13. маја 2011. године, § 21). Што се тиче аргумента да се околности на Косову морају узети у

обзир, Комисија је закључила да је тачно да се привремени карактер УНМИК-а и тешкоће с њим у вези морају прописно узети у обзир у погледу бројних ситуација, али ни у ком случају се ови елементи не смеју узети као изговор за смањење стандарда у поштовању људских права, који су прописно уграђени у мандат УНМИК-а (*Милогорић и остали*, § 44; *Бериша и остали*, § 25, *Лалић и остали*, § 22).

23. Комисија не види ниједан разлог да се одрекне ових закључака у предметима *Милогорић и остали*, *Бериша и остали* и *Лалић и остали*.
24. У погледу аргумента СПГС-а да се жалиоци нису распитивали о напретку својих предмета код релевантних судова, било пре распоређивања ЕУЛЕКС-а децембра 2008. године или касније, Комисија је већ одбацила ове аргументе у предмету *Лалић и остали* (наведеном изнад у § 22). Закључила је да се жалиоци не могу кривити за то што се нису распитивали код релевантних судова о напретку својих предмета (*Лалић и остали*, § 25). Такође, у погледу аргумента да се жалиоци нису распитивали код ЕУЛЕКС-а о напретку својих предмета, Комисија је закључила да је ово питање ирелевантно за разматрање жалби јер ситуација након децембра 2008. године у сваком случају лежи ван одговорности УНМИК-а (видети изнад § 14, *Лалић и остали*, § 26).
25. Коначно, Комисија је такође већ одбацила аргументе СПГС-а који се тичу било каквих захтева које су жалиоци можда поднели КСИЗ-у. Будући да су ови захтеви били другачије природе, одлука коју је донео КСИЗ није могла никако утицати на обраду захтева за надокнаду штете од стране судова (*Лалић и остали*, § 27).
26. Комисија не види ниједан разлог да се одрекне закључака у предмету *Лалић и остали*.
27. У светлу горе наведеног, Комисија закључује да је постојало кршење члана 6 § 1 ЕКЉП у погледу немогућности жалилаца да о њиховим захтевима одлуче судови и да није неопходно да се посебно испита питање дужине поступка.

Наводно кршење члана 13 ЕКЉП

28. Комисија налази да се жалбе према члану 13 ЕКЉП (право на ефикасан правни лек) у основи односе на иста питања као и она разматрана према члану 6 § 1. Под овим околностима, она налази да се не појављују посебна питања према члану 13 ЕКЉП (ХРАП, *Милогорић и остали*, наведен изнад, § 49).

V. ПРЕПОРУКЕ

29. У светлу закључака Комисије о овом предмету, Комисија је мишљења да је потребан неки облик накнаде.
30. Уобичајено би била одговорност УНМИК-а да предузме одговарајуће мере како би стао на крај запаженом кршењу права и колико је то могуће исправио последице истог. Међутим, према горе наведеном запажању Комисије (видети § 14 горе у тексту), одговорност УНМИК-а која се тиче судства на Косову завршила се 9. децембра 2008. године, чиме је ЕУЛЕКС преузео потпуну радну контролу у области владавине права. Стога, УНМИК више није у позицији да предузима мере које ће имати непосредни утицај на поступке пред општинским судовима.

31. Комисија сматра да ова чињенична ситуација не ослобађа УНМИК од одговорности да исправи што је могуће више последице кршења права за која је одговоран. У складу са судском праксом ЕСЉП-а у ситуацијама смањене државне надлежности, Комисија је мишљења да УНМИК мора настојати, свим расположивим дипломатским средствима *vis-à-vis* косовских власти, да пружи уверење да ће се предмети које су поднели жалиоци прописно обрадити (видети ХРАП, предмет *Милогорић и остали* § 49 и *Лалић и остали* § 32, цитиран изнад; упоредити ЕСЉП (Велико веће), предмет *Иласку и остали против Молдавије и Русије*, бр. 48787/99, пресуда од 8. јула 2004, *ЕКЉП*, 2004-VII, § 333; ЕСЉП, предмет *Ал-Садун и Мфуди против Велике Британије*, бр. 61498/08, пресуда од 2. марта 2010, § 171).
32. Комисија даље сматра да УНМИК треба да предузме одговарајуће кораке за адекватну накнаду за сваког жалиоца, за претрпљену нематеријалну штету која је резултат продуженог обустављања поступака које су они покренули.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

- 1. НАЛАЗИ ДА ПОСТОЈИ КРШЕЊЕ ЧЛАНА 6 § 1 ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЉУДСКИМ ПРАВИМА У ПОГЛЕДУ НЕМОГУЋНОСТИ ЖАЛИЛАЦА ДА О ЊИХОВИМ ПРЕДМЕТИМА ОДЛУЧЕ СУДОВИ;**
- 2. НАЛАЗИ ДА НИЈЕ ПОТРЕБНО ИСПИТАТИ ЖАЛБЕ ПРЕМА ЧЛАНУ 6 § 1 ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЉУДСКИМ ПРАВИМА У ВЕЗИ СА ДУЖИНОМ ПОСТУПКА;**
- 3. НАЛАЗИ ДА НИЈЕ ПОТРЕБНО ИСПИТАТИ ЖАЛБЕ ПРЕМА ЧЛАНУ 13 ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЉУДСКИМ ПРАВИМА;**
- 4. ПРЕПОРУЧУЈЕ ДА УНМИК:**
 - a. ПОЗОВЕ НАДЛЕЖНЕ ВЛАСТИ НА КОСОВУ ДА ПРЕДУЗМУ СВЕ МОГУЋЕ КОРАКЕ КАКО БИ СЕ ОБЕЗБЕДИЛЕ ОДЛУКЕ О ПРЕДМЕТИМА ЖАЛИЛАЦА БЕЗ ДАЉЕГ ОДЛАГАЊА;**
 - b. ПРЕДУЗМЕ ОДГОВАРАЈУЋЕ КОРАКЕ ЗА АДЕКВАТНУ НАКНАДУ ЗА СВАКОГ ЖАЛИОЦА ЗА НЕМАТЕРИЈАЛНУ ШТЕТУ;**
 - c. ОДМАХ ПРЕДУЗМЕ ЕФИКАСНЕ МЕРЕ ЗА ПРИМЕНУ ПРЕПОРУКА КОМИСИЈЕ И ДА ОБАВЕСТИ ЖАЛИОЦЕ И КОМИСИЈУ О ДАЉЕМ РАЗВОЈУ ОВОГ ПРЕДМЕТА.**

Прилог

Предмет бр. 09/08 Олга ЛАЈОВИЋ

1. Жалилац је бивша становница Косова, са тренутним пребивалиштем на територији уже Србије.
2. Она је власница имовине у општини Исток, укључујући и њено породично имање. Након свог одласка са Косова, сазнала је да је њена имовина уништена и узурпирана.
3. Дана 10. јуна 2004. године, жалилац је поднела захтев Општинском суду у Истоку против Општине Исток и Привремених институција самоуправе на Косову (ПИС), у коме тражи надокнаду штете изазване уништењем њене куће и пратећих објеката. Она тражи 305.000 евра као одштету за нанету штету.
4. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 41/08, Драгиша БУРАШКОВИЋ

5. Жалилац је бивши становник Косова, са тренутним пребивалиштем на територији Црне Горе.
6. Он је власник два поседа који се налазе у општини Пећ, стана и малог дворишта и куће и плаца. Крајем 2003. године, жалилац је сазнао да је велики део његовог првог поседа на Косову оштећен, опљачкан и узурпиран. Касније је такође открио да је над његовим другим поседом извршена експропријација од стране Општине Пећ, и да је преко њега изграђен јавни пут.
7. Дана 20. маја 2004. године, жалилац је поднео захтев Општинском суду у Пећи против Општине Пећ и ПИС-а, у коме тражи надокнаду штете изазване уништењем куће, покретне имовине и професионалних алатки у другом поседу. Он тражи 47.000 евра као одштету за нанету штету. Дана 8. јуна 2004. године, жалилац је поднео захтев Општинском суду у Пећи против Општине Пећ и ПИС-а, у коме тражи надокнаду штете изазване уништењем целокупне покретне имовине у његовом првом поседу. Он тражи 15.000 евра као одштету за нанету штету.
8. Жалилац наводи да га Општински суд није контактирао до краја 2008. године и да нису заказана никаква саслушања ни по једном од ових захтева.

Предмет бр. 122/09, М. С.

9. Жалилац је бивши становник Косова, са тренутним пребивалиштем на територији уже Србије.
10. Он је власник стана који се налази у општини Качаник, где је живео до 1999. године. Открио је да му је имовина узурпирана и оштећена када ју је прегледао мало пре јула 2004. године. Он тврди да је његова имовина узурпирана током друге половине 1999. године.
11. Дана 7. јула 2004. године, жалилац је поднео тужбу за одштету Општинском суду у Качанику против Општине Качаник, ПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које

тражи надокнаду за своју уништenu имовину. Он тражи 11.600 евра као одштету за нанету штету.

12. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 157/09, Радивоје РАДИСАВЉЕВИЋ

13. Жалилац је бивши становник Косова, са тренутним пребивалиштем на територији уже Србије.
14. Жалилац је сувласник стамбене куће, помоћних зграда, пољопривредног земљишта, стоке, једног воћњака и шуме који се налазе у општини Подујево, где је живео до априла 1999. године. Децембра 2003. године, пријатељи су га обавестили да му је имовина уништена током друге половине 1999. године.
15. Дана 8. јуна 2004. године жалилац је поднео тужбу за одштету Општинском суду у Подујеву против Општине Подујево и ПИС-а, путем које тражи надокнаду за своју уништenu имовину. Он тражи 755.000 евра као одштету за нанету штету.
16. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 184/09, Оливера ЧУПИЋ

17. Жалилац је бивша становница Косова, са тренутним пребивалиштем на територији уже Србије.
18. Жалилац је власница стана који се налази у Општини Пећ, где је живела са својом породицом до 1999. године. Године 2003, обавештена је да јој је имовина опљачкана и узурпирана.
19. Дана 26. маја 2004. године, жалилац је поднела тужбу за одштету Општинском суду у Пећи против Општине Пећ и ПИС-а, путем које тражи надокнаду за своју уништenu имовину. Она тражи 20.000 евра као одштету за нанету штету.
20. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 192/09, Богољуб ШМИГИЋ

21. Жалилац је бивши становник Косова, са тренутним пребивалиштем на територији уже Србије.
22. Жалилац је сувласник стамбене куће, помоћних зграда, једног воћњака, шуме и земљишног поседа који се налазе у општини Србица, где је живео са својом породицом до јуна 1999. године. Године 2000, пријатељи су га обавестили да му је имовина уништена током друге половине 1999. године.
23. Дана 20. маја 2004. године, брат жалиоца је поднео тужбу за одштету Општинском суду у Србици против Општине Србица и ПИС-а, путем које тражи надокнаду за своју уништenu имовину. Он тражи 500.000 евра као одштету за нанету штету.

24. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоцевог брата нити је заказано саслушање.
25. Године 2011, жалиочев брат је преминуо и жалилац је наставио да заступа остале сувласнике у вези са тужбом.

Предмет бр. 193/09, Милијана ВУКСАНОВИЋ

26. Жалилац је бивша становница Косова, са тренутним пребивалиштем на територији уже Србије.
27. Жалилац је сувласница две стамбене куће, помоћних зграда, једног воћњака, једног аутомобила и земљишног поседа који се налазе у општини Пећ, где је живела са својом породицом до јуна 1999. године. Године 2003, обавештена је да јој је имовина уништена током друге половине 1999. године.
28. Дана 13. децембра 2004. године, жалиочева мајка је поднела тужбу за одштету Општинском суду у Пећи против Општине Пећ и ПИС-а, путем које тражи надокнаду за своју уништenu имовину. Жалиочева мајка тражи 170.000 евра као одштету за нанету штету.
29. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао подносиоца захтева ни жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 202/09, Милорад ПЕЈЧИНОВИЋ

30. Жалилац је становник Косова.
31. Жалилац је власник стамбених кућа, помоћних зграда и земљишног поседа који се налазе у општини Пећ, где је живео са својом породицом до јуна 1999. године. Године 2003, обавештен је да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.
32. Дана 29. јуна 2004. године, жалилац је поднео тужбу за одштету Општинском суду у Пећи против Општине Пећ, ПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за своју уништenu имовину. Он тражи 324.958 евра као одштету за нанету штету.
33. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет бр. 204/09, Милан ПЕТРОВИЋ

34. Жалилац је становник Косова.
35. Жалилац је власник два поседа: стамбене куће и стана који се налазе у општини Призрен, где је живео до јуна 1999. године, и стана који се налази у општини Ђаковица. Сазнао је да су његови поседи уништени у другој половини 1999. године.
36. Дана 8. јуна 2004. године, жалилац је поднео тужбу за одштету Општинском суду у Ђаковици против Општине Ђаковица и ПИС-а, путем које тражи надокнаду за своју уништени стан. Дана 2. марта 2006. године, он је изменио тужбу тако да она укључује УНМИК и КФОР. Он тражи 80.000 евра као одштету за нанету штету. Дана 9. јуна 2004. године, жалилац је поднео тужбу за одштету Општинском суду у

Призрену против Општине Призрен и ПИС-а, путем које тражи надокнаду за своју уништену имовину. Он тражи 69.120 евра као одштету за нанету штету.

37. До краја 2008. године, Општински судови нису контактирали жалиоца нити су заказана саслушања.

Предмет бр. 337/09, Винка ПОПОВИЋ

38. Жалилац је бивша становница Косова, са тренутним пребивалиштем на територији уже Србије.

39. Жалилац је власница стана у општини Пећ, где је живела са својом породицом до јуна 1999. године. Године 2003, обавештена је да јој је имовина узурпирана у другој половини 1999. године.

40. Дана 1. децембра 2004. године, жалилац је поднела тужбу за одштету Општинском суду у Пећи против Општине Пећ и ПИС-а, путем које тражи надокнаду за крађу вредних предмета из стана и узурпацију своје имовине. Она тражи 27.000 евра као одштету за нанету штету.

41. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.

Предмет 347/09, Предраг МИРИЋ

42. Жалилац је бивши становник Косова, са тренутним пребивалиштем на територији уже Србије.

43. Жалилац је власник стамбене куће и још једног објекта који се користи у пословне сврхе, који се налазе у општини Приштина, где је живео са својом породицом до јуна 1999. године. Од комшија је сазнао да му је имовина узурпирана у другој половини 1999. године.

44. Дана 2. августа 2004. године, жалилац је поднео тужбу за одштету Општинском суду у Приштини против Општине Приштина, ПИС-а, УНМИК-а и КФОР-а, путем које тражи надокнаду за узурпацију своје имовине и физичко оштећење које му је наводно учињено од стране чланова ОВК. Он тражи 1.500.000 евра као одштету за нанету штету.

45. До краја 2008. године, Општински судови нису контактирали жалиоца нити су заказана саслушања.

Предмет бр. 348/09, Зоран ЉУШИЋ

46. Жалилац је бивши становник Косова, са тренутним пребивалиштем на територији уже Србије.

47. Он је власник стамбене куће и земљишног поседа који се налазе у општини Исток, где је живео до 1999. године. Сазнао је да му је имовина уништена у другој половини 1999. године.

48. Дана 25. маја 2004. године, жалилац је поднео тужбу за одштету Општинском суду у Истоку против Општине Исток и ПИС-а, путем које тражи надокнаду за своју уништену имовину. Он тражи 200.000 евра као одштету за нанету штету.
49. До краја 2008. године, Општински судови нису контактирали жалиоца нити су заказана саслушања.

Предмет бр. 66/10, Слободан ПИЛИШЕР

50. Жалилац је био бивши становник Косова који је живео у ужој Србији до своје смрти, марта 2012. године. Гђа Снежана Пилишер, његова удовица, обавестила је Комисију о својој намери да настави са поступком жалбе.
51. Жалилац је био власник стана који се налази у општини Приштина, где је живео са својом породицом до јуна 1999. године. Године 2000, обавештен је да је целокупна покретна имовина у његовом стану однета у другој половини 1999. године.
52. Дана 29. маја 2004. године, жалилац је поднео тужбу за одштету Општинском суду у Приштини против Општине Приштина и ПИС-а, путем које тражи надокнаду за своју уништену имовину. Он тражи 43.950 евра као одштету за нанету штету.
53. До краја 2008. године, Општински суд није контактирао жалиоца нити је заказано саслушање.